

Leusden, 7 dec 2022,RDP

Inspraak op voornemen eigenbijdrage voor huishoudelijk hulp via de WMO.

Het kabinet is, na goedkeuring door het parlement, voornemens een eigen bijdrage te heffen voor huishoudelijke hulp verstrekt door de gemeente via de WMO. Daarvoor zullen inkomenscriteria worden gehanteerd.

Naar mijn mening kan dat niet op de manier, zoals thans voorgesteld. Het is discriminatie van alle gehandicapten en ouderen die aangewezen zijn op die hulp.

Het is in strijd met art 1 **Protocol bij het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, in samenhang met art 14 EVRM.**

art 1 EP. Artikel 1. Bescherming van eigendom.

Iedere natuurlijke of rechtspersoon heeft recht op het ongestoord genot van zijn eigendom. Aan niemand zal zijn eigendom worden ontnomen behalve **in het algemeen belang** en onder de voorwaarden voorzien **in de wet** en in de algemene beginselen van **internationaal recht**.

De voorgaande bepalingen tasten echter op geen enkele wijze het recht aan, dat een **Staat** heeft om die wetten toe te passen, die hij noodzakelijk oordeelt om het gebruik van eigendom te reguleren in overeenstemming met het algemeen belang of om de betaling van belastingen of andere heffingen of boeten te verzekeren.

Het laten betalen, naar draagkracht, voor een algemene noodzakelijke maatschappelijk voorziening, is het ontnemen van eigendom. Het doet er niet toe of die afdracht, c.q. ontneming, aan het Rijk is of aan een gemeente.

Er kan niet gesteld worden dat, door het bij wet opnemen van de verplichting naar draagkracht te laten betalen voor huishoudelijke hulp via de WMO, het algemeen belang wordt gediend. Volgens publicaties zouden de huidige uitgaven voor huishoudelijke hulp via de WMO circa € 0,5 miljard zijn. De totale rijksbegroting voor 2023 is € 359 miljard. We hebben het dus over een uitgave van 0,014% van de Rijksbegroting. We hebben het feitelijk over niets. Het is een twist tussen het Rijk en gemeenten, waarbij het Rijk niet wil betalen voor diensten die door het Rijk zijn afgestoten naar gemeenten. Die twist wordt over de rug van gehandicapten en ouderen uitgevochten.

Er zijn vele rijksoverheidsvoorzieningen, maar ook provinciale en gemeentelijke voorzieningen, die zonder nadere kosten gebruikt kunnen worden. Die voorzieningen worden uit de algemene middelen betaald. Middelen verkregen door loon- en inkomsten belasting te heffen of B.T.W. e.d.

Artikel 14 EVRM. Verbod van discriminatie

Het genot van de rechten en vrijheden die in dit Verdrag zijn vermeld, moet worden verzekerd zonder enig onderscheid op welke grond ook, zoals geslacht, ras, kleur, taal, godsdienst, politieke of andere mening, nationale of maatschappelijke afkomst, het behoren tot een nationale minderheid, **vermogen**, geboorte of **andere status**.

De wetgever discrimineert bij de aanvaarding van het plan en zal handelen in strijd met art 1 EP en art 14 EVRM. Gehandicapten en ouderen zijn een maatschappelijke status of groep, die naar inkomsten en vermogen anders worden behandeld dan andere Nederlanders. Zij moeten betalen naar inkomen voor een algemene voorziening.

Ieder in Nederland **is verplicht** zich in de openbare ruimte te kunnen legitimeren. Daarvoor heeft een persoon een legitimatiebewijs nodig. Voor dat document moet betaald worden. Dat is raar, ieder heeft het document nodig, toch betalen. Elke 10 jaar moet het document vernieuwd worden. Het goedkoopste document is de ID-kaart en kost in Nederland maximaal € 68,53.

Dus verplichting met betaling zonder inkomensafhankelijkheid.

Maar wat te denken van de volgende case. Art 2 lid 1 van de leerplichtwet.

Degene die het gezag over een jongere uitoefent, **is verplicht**, overeenkomstig de bepalingen van deze wet te zorgen, dat de jongere als leerling van een school staat ingeschreven en deze school na inschrijving geregeld **bezoekt**.

In de wet staat niet dat degene die het gezag over een jongere uitoefent, moet betalen voor het onderwijs dat de jongere gaat volgen. Waarom zou een ouder niet naar inkomen voor het onderwijs van zijn kind moeten betalen?

Het wordt nog gekker, de buitenschoolse, peuter- en kinderopvang is **geen** verplichting, maar schijnt bijna gratis te worden.

Woensdag 16 november, 16:51

Van Gennip: kabinet houdt ambitie om in 2025 **bijna gratis** kinderopvang te hebben, 96% vergoeding. Het kabinet houdt de ambitie om in 2025 te beginnen met een nieuw stelsel van betaling van de kinderopvang. Dat heeft minister Van Gennip van Sociale Zaken gezegd in de Tweede Kamer.

Als het bijna gratis wordt, dan krijgen ouders met een (gezamenlijk) inkomen van € 50.000 of meer dat ook. Maar een gehandicapte of AOW'er met klein pensioen, inkomen van circa € 30.000 bruto per jaar en een spaarpotje van € 38.000, kan voor de huishoudelijke hulp € 255 per maand gaan betalen. Dat is € 3060. Die spaarpot is na een aantal jaren op.

Er zijn personen of stellen die dolgraag een kind zouden willen. Maar door welke oorzaak ook, is het van dat ouderschap niet gekomen. Zij betalen wel aan die schoolopleiding en kinderopvang mee, terwijl het ouderschap er niet van gekomen is. Wij denken daarbij aan onze chronisch zieke dochter, na jaren gewerkt te hebben ziek geworden, duurzaam volledig afgekeurd en ook aangewezen is op huishoudelijke hulp en andere hulp via de WMO. Wel betalen voor het onderwijs van een kind van een ander, maar voor de noodzakelijke hulp die zij nodig heeft, moeten ze gaan betalen, omdat haar sociale uitkering met invaliditeitspensioen net te hoog is. Voor die sociale uitkeringen heeft ze hard gewerkt.

Maar er valt ook te denken aan het gebruik van de openbare weg. Waarom betaalt de gebruiker, de automobilist, van de weg niet via een vast bedrag en daarbij naar zwaarte van het voertuig en gereden kilometers, mee aan aanleg en onderhoud van het wegenstelsel. Waarom is het gebruik van openbare parkeerplaatsen in vele gemeente nog steeds gratis?

Waarom moeten gehandicapten en ouderen dan plotseling wel naar draagkracht

betalen voor huishoudelijk hulp via de WMO. Dat is discriminatie van gehandicapten en ouderen.

En wat nog te denken van het volgende. Een persoon of een stel heeft een woning met een WOZ-waarde van € 1.000.000. Er is een behoorlijk inkomen. Over de woning moet 0,45% woningforfait berekend worden. Dat is € 4.500. Daarover wordt 49% belasting geheven, zijnde € 2205. Er zijn circa 140.000 woningen duurder dan € 1.000.000

Maar een gehandicapte of AOW'er met klein pensioen, inkomen van circa € 30.000 bruto per jaar en een spaarpotje van € 38.000, kan voor de huishoudelijke hulp € 3060 per jaar gaan betalen. De verhoudingen zijn volledig zoek.

Men kan stellen dat personen, via de gedifferentieerde tarieven van loon- en inkomstenbelasting, al naar draagkracht aan voorzieningen meebetalen.

Maar dat geldt dus ook voor de gehandicapte of ouderen voor het gebruik van huishoudelijke hulp via de WMO. Ook zij betalen al mee, via loon- en inkomstenbelasting, aan voorzieningen.

Kortom, de gehandicapte of ouderen naar inkomen laten betalen voor huishoudelijk hulp WMO, is discriminatie.

Dat meebetalen aan voorzieningen naar draagkracht kan wel, maar dan op een heel andere manier. En dan zal die betalingswerkwijze voor vele andere voorzieningen ook moeten gelden. En dat zal niet snel gebeuren.